

129. Landstingets Forhandlinger.

6te. Møde. Ordentlig Samling. 1870.

129. 1ste Beh. af Lovf. om Afslutn. af Forhyringscont. f. Afregn. med Søfolk i Kbh. 130

Punkt i Lovforslaget skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. I sidste Punktum af § 1 er der indrømmet Mandflabet paa Skibe af under 32 Tons Drægtighed Ret til at forlange at Forhyringen eller Afregningen skal ske for Vaterskouten. Denne Ret er derimod ikke indrømmet Skibsførerne, men det kan dog ikke nægtes, at der er Tilfælde, i hvilke det kan være Skibsførerne meget magtpaaliggende, at denne Forhandling kan finde Sted for Vaterskouten, og der synes derfor ikke at være den fjerneste Grund til at nægte ham den samme Ret, som her er indrømmet Mandflabet. Man behøver vistnok ikke at frygte for, at denne Ret skal blive misbragt, thi da Benyttelsen af Vaterskouten er forbunden med Udgifter, er det en Selvfølge, at Skibsføreren ikke let vil forlange hans Mellemkomst, naar det ikke af en eller anden Grund er nødvendigt.

130. B. Petersen: Jeg vilde blot udtale min Beklagelse over, at den ærede Minister, der ellers er saa velvillig ligeoverfor Provindsferne, ikke ogsaa med Hensyn til dette Udlaft har indhentet Erklæringer fra Tidmindste nogle af Handelsforeningerne i de større Kjøbstæder. Jeg troer, at der multigt ogsaa der kunde være forskellige Forhold, som man kunde ønske ordnede, naar man overhovedet begynder at ordne Forhyringslovgivningen. Dog skal jeg i Modsætning til det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Melchior), som havde Ordet i denne Sag, udtale, at jeg troer, at man ikke skal oprette for mange nye Embeder, for der igjennem yderligere at bebyrde Skibsfarten, som allerede er bebyrdet stærkt nok. Jeg troer, at man skal tage sig vel tvare derfor, men jeg troer paa den anden Side, at der maaskee kunde være forskellige Forhold, som nok kunde ønskes ordnede her. Jeg tillader mig f. Ex. at henlede Opmærksomheden paa den mæglende Rolle, som efter Motiverne Spalte 1024 er tiltænkt Vaterskouten, og som vistnok har fundet sit Udtryk i den Bestem-

melse, der findes i Lovforslagets § 9, at Vaterskouten endvidere skal være pligtig at overtage saadanne Forretninger i Søfartens Interesse, som det overdrages ham at udføre. Jeg troer, at saadan Mægling kan være til megen Gavn, og jeg troer derfor, at det kunde være ønskeligt, om enten disse Forretninger i Provindsferne bleve overdragne til Monsterrfiveren, eller ogsaa Skibsføreren og Skibsfolket i Provindsferne kunde henvende sig til Vaterskouten, hvem det da paalaa enten ligefrem at afgjøre de opstaaede Spørgsmaal ved Skendelse eller paa en eller anden Maade meddele sin Mening derom. — Hvad selve Lovforslaget angaaer, skal jeg endnu tillade mig et Par Bemærkninger. I § 1 staar der, at det kun er Førere af Skibe, som ere hjemmehørende i Danmark, der mere forpligtede til at benytte Vaterskouten. Der staar nu vel, som den ærede sidste Talefremhævede, at Mandflabet ogsaa kan henvende sig til Vaterskouten, selv om Skibsføreren ikke ønsker det, og selv om Skibet er under 32 Commercelæster; men jeg troer dog, at der her er et Forhold, som ogsaa trænger til at ordnes, nemlig Forholdet, naar danske Søfolk lade sig forhyre med fremmede Skibe. Jeg veed ikke, om der med Hensyn til Udlandet er Noget at erindre herimod, men jeg troer i alt Fald, at der for danske Søfolk vil være noget Betyggende i, at deres Forhyringscontracter med fremmede Skibe afsluttes under Vaterskoutens Tilsyn, saa at de ogsaa for danske Consuler i Udlandet kunne have noget Bestemt at legitimere sig med. Det er vel ikke ofte, at der her forhyres danske Søfolk ombord paa fremmede Skibe, men det kan dog ske. — Med Hensyn til § 2 kan jeg ikke ret see, om Meningen er, at Skibet skal erlægge denne Afgift to Gange, det vil sige, om det samme Skib skal erlægge den samme Afgift baade ved Paamonstringen og ved Afmonstringen, eller om det kun skal ske een Gang; men hvilken af Delene der end er meent, bør det vist udtrykkes bestemt i Loven. Der staar nemlig i § 2, For Benyttelsen